

Zulu folktale ✎
Wiehan de Jager 🗣️ Agri Afshin 📄
kurdisk (sorani) / nynorsk 🗣️
nivå 4 📊

Honninguidens hemn

بانیادی ههنگهینی پێشانی هه

Barnebøker for Norge

barnebok.no

بانیادی ههنگهینی پێشانی هه / Honninguidens

hemn

Skrevet av: Zulu folktale

Illustrert av: Wiehan de Jager

Oversatt av: Agri Afshin (ckb), Espen Stranger-
Johannessen, Martine Rørstad Sand (nn)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barnebok.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no)

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>

ئەم چىرۆكە باس لە نگیدە، بەلندەيەك دەكات كە شوپىنى مېش ھەنگوینەكان
پى دەزانى و ھەروەھا باس لە پیاویكى چاوتنۆك دەكات بە ناوی گینگیلە.
جاریکیان كە گینگیلە چووبوو دەروە بۆ پاو كردن، گوپى لە دەنگى نیگیدە
بوو. گینگیلە ئاوى لە زارى دەتكا كاتى بیری لە ھەنگوین دەكردەو. ئەو پاوەستا
و بە سرنجەو گوپى راگرت و ئەوئەندە گەرا تا ئاخركەى نگیدەى دۆزییەو كە
لە سەر دارىك بوو. جىك - جىك - جىك - گەلاكان بەھۆى جولەى بەلندەكەو
دەلەرىنەو، كاتىك لەسەر ئەم درەخت بۆ سەر ئەو درەخت دەفپى. ئەو ھەر
جىك - جىك - جىك دەكرد و ھەموو جارىك پادەووستا بۆ ئەوہى دلنیا بېتەو
كە گینگیلە بە دوایدا دىت.

...

Dette er historia om Ngede, honningguiden, og ein grådig ung mann ved namn Gingile. Ein dag medan Gingile var ute på jakt, kalla Ngede på han. Gingile fekk vatn i munnen ved tanken på honning. Han stoppa og lytta oppmerksomt, og leitte til han såg fuglen i greinene over hovudet sitt. "Tsjitikk, tsjitikk, tsjitikk", kvitra den vesle fuglen i det han flaug til det neste treet, og det neste. "Tsjitikk, tsjitikk, tsjitikk", kalla han, og stoppa innimellom for å forsikra seg om at Gingile følgde etter.

له بهر نه وه، گینگيله نيزه که ی له خواره وه ی دره خته که داناو هه ندی چیلکه ی
وشکی کو کرده وه و ناگریکی بچووکی کرده وه. کاتی ناگره که خوش بوو،
داریکی وشکی خسته ناو ناگره که. نه و داره به وه ناسراو بوو که دووکه ل زور
ده کات. نه و سه ریکی داره که ی به ددانی گرت و سه ره که ی دیکه شی که ناگری
گرتبوو، دووکه لی لی هه لده ستا. له هه مان کاتدا وه سه ر دره خته که ده که وت.

...

Så Gingile la spydet sitt ned under treet og samla nokre tørre kvistar og tende eit lite bål. Då elden brann godt, stakk han ein lang, tørr kjepp inn i hjartet av bålet. Denne veden var kjend for å laga mykje røyk medan han brann. Han byrja å klatra medan han heldt den kjølege enden av kjeppen mellom tennene.

کاتی که میشه نگوینه کان چوونه دهره وه، گینگله دهستی دریز کرده ناو کونی
میشه نگوینه کان. نهو شانیه کی گهره ی هه نگوین که شیله ی لی ده تکاو پر
بوو له میشه نگوینی بچووک، هینایه دهری. نهو زور به نه سپایی شانیه کی
خسته ناو تووره که کی سهر شانی. دواتر له دره خته که هاته خواره وه.

...

Då biene var ute, stakk Gingile handa si inn i bolet. Han tok ut handfuller med tunge vokskaker som draup av herleg honning og var fulle av feite, kvite larvar. Han la vokskakene forsiktig i veska han bar på skuldra og byrja å klatra ned frå treet.

به ره وه ی پلینگه که زیان به گینگله بگه یه نی، نهو به خیرای رای کرد و له سهر
دره خته که هاته خواره وه. له بهر نه وه ی زور شله ژا بوو، داره که شی بزر کرد. له
کاتی هاتنه خواره وه ی له سهر دره خته که، زور خراب که وته سهر زهویه که و
گوزه کی پیی له جی چوو. به لام به هه موو توانایه وه به شهله شهل بوی
دهر چوو. له به ختی باشی نهو، پلینگه که زور خه والو بوو، بویه شوینی نه که وت.
نیگیده، بالنده ی هه نگوین پیشاندهر، توله ی خوی کرده وه. و گینگله ش
وانیه کی چاکی وهرگرت.

...

Før Leopard kunne svinga labben etter Gingile, skunda han seg ned frå treet. I hastverket bomma han på ei grein og landa med eit høgt brak på bakken og forstua ankelen. Han hinka vidare så fort han kunne. Heldigvis for han var Leopard enno for søvning til å jaga han. Ngede, honningguiden, hadde fått hemnen sin. Og Gingile hadde fått seg ein lærepenge.

به لَام گینگيله ناگره که ی کووژانده وه، نپزه که ی هه لگرت و به ره و مال پویشته وه و هیچ گوپی به نگیده نه دا. نیگیده به تووره ییه وه گوتی: “فیکتور فیکتور!” گینگيله پاره ستا و چاوی له بالنده که ده کرد و پیده که نی: “تۆ که میک هه نگوینت ده وئ هاورپی من؟ ئه ری! به لَام من بۆ خۆم هه موو کاره کانم کردوه. می شهه نگوینه کان ئه و هه موو هیان پیوه داوم. بۆ ده بی ئه م هه نگوینه به تامه له گه ل تۆدا به ش بکه م؟” دواتر به رده وام بوو له پویشتن. نیگیده زۆر تووره بوو! ئه مه هه ل سوکه وتیکی باش نه بوو که له گه ل نیگیده کردی! به لَام گینگيله ده بی سزای ئه م کاره ی وه ربگری.

...

Men Gingile sløkte bålet, plukka opp spydet, byrja å gå heim og oversåg fuglen. Ngede ropte sint: “SI-ger, SI-ger!” Gingile stoppa og stira på den vesle fuglen og lo høgt. “Du vil ha litt honning, du, vesle ven? Ha! Men eg gjorde alt arbeidet og fekk alle stikka. Kvifor skulle eg dela noko av denne herlege honningen med deg?” Ngede var rasande! Dette var då ingen måte å behandla han på! Men han skulle få hemnen sin.

چهنده وتوو دواتر، پوژیکیان، دووباره گینگيله گوپی له دهنگی نیگیده بووه وه. ئه وه نگوینه به تامه که ی به بیر هاته وه و جاریکی دیکه به خۆش حالیه وه شوین بالنده که که وت. نیگیده به دریزایی دارستانه که ریگه ی به گینگيله نیشان ده دا، تا ئه وه ی له کوتاییدا له سه ر چلی دره ختیکی گه وره نیشته وه. گینگيله بیرى کرده وه، “ئه هها!”، “شانه هه نگوینه که ده بی لیره بی.” ئه و به خیرایی ناگریکی کرده وه و سه ر که وته سه ر دره خته که، و داریکیشی به ددانى گرتبوو. نیگیده ش له سه ر لقی دره خته که هه ل نیشتبوو و سه یری ده کرد.

...

Ein dag fleire veker seinare hørde Gingile igjen kallet frå Ngede. Han hugsa den herlege honningen og følgde ivrig etter fuglen nok ein gong. Etter at han hadde leidd Gingile langs skogkanten, stoppa han for å kvila i eit stort akasietre. “Å”, tenkte Gingile. “Bolet må vera i dette treet.” Han tende raskt det vesle bålet sitt og byrja å klatra med den rykande greina mellom tennene. Ngede sat og venta.